

Презентація на
тему:

Література
лікує людську
душу

Виконала
учениця 7-Б класу
Олійник Христина

Існує безліч ліків від фізичного болю. А чим лікувати душу? До кого звертатися по допомогу в період тяжких депресій і душевних криз? Чим зарадити, коли здається, що ніхто не підтримає?

КНИИГА

Це справжні ліки для душі. Щирі поради, переплетені із серйозними науковими здобутками, допоможуть віднайти сенс життя, пізнати себе, заспокоїтися й вилікувати душу.

Ми читаємо. Це є елементом культури, її невід'ємною частиною. І хоча наш стрімкий час пропонує сьогодні дедалі досконаліші технології й тонші засоби комунікацій, світ людських почуттів залишився тим же, що був у людей позаминулого століття. Ми точно знаємо, через що Онегін посварився з Ленським. Але чому неодмінно потрібно було стрілятися й чому їхня дуель була неминуча, можемо тільки здогадуватися. Щоб зрозуміти сенс учинків людей минулого, нам необхідно знати їхнє життя, і тоді ми зрозуміємо літературу XIX століття.

Чому, говорячи про коло сьогоднішнього нашого читання, доречно пригадати століття XIX? Сучасному читачу буде цікаво дізнатися, що практику читання було введено в культуру саме жінкою. Входження жінки у світ, що склався як «світ для чоловіків», почалося з літератури. Чоловічий світ того часу — це державна служба або військова кар'єра, жіночий світ — сім'я, діти, церква та книги. Петровська епоха зажадала від жінки письменності. Думка суспільства тієї пори вже сформувала своє ставлення до жінки неписьменної: вона вважалася обмеженою, нерозумною й висміювалась у сатиричних творах, зокрема Фонвізіним.

На початку XIX століття з'являється абсолютно нове поняття — жіноча бібліотека. Жінки долучаються до кращих зразків європейської та російської літератури. Навички до читання змінюють образ самої жінки. Прагнення наблизитися до образу західноєвропейської світської жінки приходить із літератури. Під впливом творів Руссо зароджується романтизм із його прагненням усього природного, тягою до природи. Досить поглянути на портрети тієї доби, щоб побачити, як живі вирази обличчя по'єднуються з новою манерою вдягатися. Замість перук стає модним живе волосся. З'являються «онегінські» сукні. Висока талія, відкриті груди й плечі — таке собі дитя природи, якийсь романтичний ідеал. Прагнення «природного» справило величезний вплив на сім'ю. Вся Європа раптом повернулася обличчям до образу матері-годувальниці.

Годувати дитину груддю стало обов'язковою рисою гарної матері. Її висока оцінка суспільством позначилася в тому, що материнське, жіноче виховання в родині почало визнаватися основним у житті людини.

А в наше століття, у наш час, коли ми ще недавно вважалися, даруйте за штамп, «найбільш читаючою країною світу», повинна бути і найбільш читаюча жінка світу. І так воно й було. Якихось півтора-два десятки років тому хороша книга поціновувалася на рідкість високо, її «діставали», як і дефіцитні продукти. Але попри дефіцит хороших книг, більшість людей роками збирали бібліотеки. За книжковими полицями складали думку про людей, які живуть у домі — за принципом «скажи мені, що ти читаєш, і я скажу тобі, хто ти». Книгами обмінювалися, їх давали почитати, щоб потім обговорити. У колі знайомих завжди пошепки називали одного-двох, яким не варто було давати книг, вони їх «зачитували», тобто не повертали.

Виходить, сьогодні література стала більше ліками, ніж грою розуму. Вислухавши думки фахівців в області людського духу, хочу повернутися до нашої головної теми: хто сьогодні читає більше?

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ